

Вовча пісня (народна казка)

Автор Невідомий

Жили собі дід та баба, були у них курочка рябенька, півник-когутик, семеро овечок і песик Левонтович.

От вовк і лисиця дізналися про це й змовилися:

– Підемо в село поколядуємо – господарів повеличаємо, пісеньку заспіваємо, за пісеньку півника візьмемо.

Так і зробили. Підійшли до хати і затягли:

З гірки на гірку – солом'яний дворець.

У діда, у баби – семеро овець,

Курочка рябенька та півник-когутик.

Дід вийшов і каже:

– Та ж нема чого дати.

– А нам хоч півника, – кажуть вовк і лисиця.

Довелося віддати півника. Сунули вони його в мішок та в ліс, півника приховали і мерщій назад. Йдуть і співають:

З гірки на гірку – солом'яний дворець.

У діда, у баби – семеро овець,

Та курочка рябенька.

Дід вийшов і каже:

– Та ж нема чого дати.

– Нам хоч курочку.

Віднесли вовк і лисиця курочку в ліс, сховали, знов повертаються. Знову під вікном співають:

З гірки на гірку – солом'яний дворець.

У діда, у баби – семеро овець.

Дід вийшов і каже:

– Та ж нема чого дати.

– Нам хоч овечку.

Нічого не вдієш, віддав дід овечку. Ходили вовк і лисиця, ходили, поки всіх овечок не забрали. І знову йдуть:

З гірки на гірку – солом'яна хата,

Живуть там дід і баба.

Тут дід вийшов до них і каже:

– Ну, гаразд, давайте мішок.

А сам пішов і посадив у мішок песика Левонтовича.

Тільки лисиця й вовк прийшли в ліс, лисиця й каже:

– Відкривай мішка, подивимося, що там.

Розв'язав вовк мішок, а собака звідти як вискочить – та на вовка! Та на лисицю!

- Ой, ой, - кричить лисиця, - візьми, песику, курочку! На тобі й півника! Всіх бери! Тільки мене не забирай!

Відвів додому песик Левонтович курочку, півника й овечок. І зажили вони як і раніше: дід та баба, а з ними курочка рябенька, півник-когутик та песик Левонтович.

А вовк і лисиця більше до них не приходили пісень своїх співати.